

◆ Ahmet Efe

Mâhım

Sevdâlına bir selâm vereydin n'ola mâhım,
Dahi hâl ü hatırın soraydın n'ola mâhım...

Göğünde bir yâreli yavru kuş değil midir?
Tutup da kanatların saraydın n'ola mâhım...

Ne yazık ki bâbını sadece rüzgâr açar,
Kapısından keremle gireydin n'ola mâhım...

Hastadır, ellerinle serinletip başını,
Başucunda birazcık duraydın n'ola mâhım...

Şenlenirdi garibin yıkık dökük hânesi,
Bir sabah rüyasını yoraydın n'ola mâhım...

Hep şaşırır, bilemez, gündüz nedir, gece ne?
Saatleri elinle kuraydın n'ola mâhım...

Cürmü çoktur, bu yüzden önünde kurban durur
Âşığının boynunu vuraydın n'ola mâhım

Baş açık, sîne üryan, dolaşır sahraları,
Altına kumdan döşek sereydin n'ola mâhım...

*Ahmed'*in garip gönlü şâd u handân olurdu
Kalbi kırık gülünü dereydin n'ola mâhım...

